

DRIE PERSONEN, ÉÉN GOD?

Dank dat je mij redenen geeft om hetgeen jij zegt te overdenken en te becommentariëren 😊.

Het woord monotheos (enige God) wat Jezus voor zijn hemelse Vader gebruikt (Joh. 5:44 van wie Jezus zegt dat dit zijn eigen Vader is (Joh. 5:18; 17:3) en in wiens naam Jezus naar het volk Israël kwam (Joh. 5:43, hij vertegenwoordigde zijn Vader) kan volgens mij nooit inhouden wat jij er van maakt.

Die ene en enige persoon is alleen de Vader en niet drie personen met dezelfde naam of omschrijving van hun karakter en wijze van bestaan. Naam is in de bijbel immers ook een beschrijving van o.a. het karakter van een persoon. Paulus heeft het ook over de ene God, en dat is volgens hem de Vader (1 Kor. 8:6).

Uit jou redentatie volgt dan de conclusie dat de Vader, de enige en ene God, dan uit drie personen zou moeten bestaan.

Jezus is het beeld van de onzichtbare God (Kol. 1:15). Een beeld is nooit gelijk aan het origineel.

Jezus is de afstraling of uitstraling van Gods heerlijkheid, dus niet weer niet het origineel (Heb. 1:3).

Jezus is de afdruk van Gods wezen, een afdruk van Gods karakter. Een afdruk is niet het origineel (Heb. 1:3).

De mens Adam was in zijn paradijselijke en volmaakte staat dit alles ook, beeld en gelijkenis van God, maar niet God zelf.

Als mens op aarde bestond Jezus in Gods uiterlijke gedaante vanwege het feit dat hij zowel het beeld als de afstraling als het karakter van God weerspiegelde. Jezus kan dan ook zeggen dat wie Hem gezien heeft, die heeft ook de Vader gezien, anders gezegd "zo Vader, zo Zoon".

Jezus kon ook zo zijn omdat hij de geest van God ontving bij zijn doop waarbij hij ook tot Gods Zoon werd verklaard door God zelf, en daarmee werd Jezus ook uit water en uit geest een geboorte van boven gegeven, iets wat gelovigen ook ondergaan bij hun doop in water en met Gods geest. Daardoor was Jezus ook in staat om wonderen te doen. Hij kon dat alleen maar doen omdat Gods geest op hem rustte en nog rust (Han. 2:22; 10:38 waarmee o.a. Jes. 11:1-5 werd en wordt vervuld). Ook de gelovigen konden en kregen verschillend van elkaar door de doop in water en de doop of uitstorting met de geest hun geestelijke gaven. Efeze 1:16-23 maken dat ook zeer duidelijk naar mijn mening.

Diezelfde afstraling ontvangen wij ook op het moment dat ons sterfelijk lichaam in de opstanding ten leven het aionische leven ontvangt wat Jezus ook ontving bij zijn opstanding. Hij ontving als eerste de goddelijke natuur.

DRIE PERSONEN, ÉÉN GOD?

Vandaar dat Paulus in Kol. 1:19 dat ook vermeldt, nl. dat het "de gehele volheid" behaagde in Jezus te gaan wonen, vandaar ook dat Paulus dan ook vervolgens in Kol. 2:9 spreekt over het feit dat de gehele volheid van de godheid lichamenlijk in Jezus woont.

Ook de gelovigen ontvangen bij de opstanding der doden, anders gezegd op het moment van de herschepping, deze goddelijke natuur (2 Pet. 1:4), doordat er onsterfelijkheid, onverderfelijkheid en onverwelkelijkheid wordt gegeven bij de opstanding der gelovigen.

Dit ontstaat wanneer de werking van de geest van God het opstandingslichaam gaat beheersen, zegt Paulus, en tevens wordt op hetzelfde moment ook het lichaam van de levende gelovigen veranderd tot gelijkheid aan het lichaam en de bestaanswijze van Jezus (1 Kor. 15:42-57; Filip. 3:20-21).

Rom. 8:11 zegt dat de Geest van Hem die Jezus uit [de] doden heeft opgewekt [Hem is dezelfde als de Vader van Jezus, en deze Hem heeft Jezus volgens deze vertaling dus opgewekt], in u woont, dan zal Hij die Christus uit [de] doden heeft opgewekt [Jezus's Vader dus], ook uw sterfelijke lichamen levend maken [eeuwig of aionisch leven geven] door of wegens zijn Geest die in u woont.

De Peshittavertaling van E. Nierop zegt hetzelfde als ik het goed lees.

Net als Jezus de autoriteit had zijn leven af te leggen en tevens de autoriteit had het weder op te nemen (Joh. 10:17-18), hebben de gelovigen dat ook. Gelovigen geven indien nodig hun leven ter wille van de liefde voor God en Jezus, en mogen het op grond van hun getrouwheid, geloof en gehoorzaamheid, weer terug ontvangen. Daar is niets bijzonders aan.

Wat Spr. 8 betreft, als de Wijsheid en ook de Verstandigheid (NBG-1951) personificaties (dat is: voorstelling van een zaak alsof het een persoon is) zijn van abstracte zaken waarover God beschikt en die hij gebruikte bij zijn schepping, dan worden er aan de personificaties menselijke eigenschappen toegeschreven, terwijl deze zaken in werkelijkheid geen personen zijn. O.a. het vrolijk zijn is naar mijn mening een gemoedstoestand van de Schepper zelf, net als dat er in het NT wordt gesproken over "de gelukkige of zalige God" (1 Tim. 1:11).

Wat de heilige geest betreft, ik geloof ook niet dat de heilige geest een 'domme kracht' is, in tegendeel. Als er kracht uitgaat van de werking van de heilige geest doordat er door de kracht van de heilige geest tekenen en wonderen gebeuren, zoals b.v. in Rom. 15:13b en 19a door Paulus wordt verklaard, dan is de heilige geest van God zelf geen onpersoonlijke kracht naar mijn mening.

Paulus geeft in 1 Kor. 2:10-11 weer hoe de werking van de geest van een mens gelijk is (analoog is) aan de werking van de geest van God. De geest van God doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Zo is het ook met de geest van de mens. Wie toch onder de mensen weet wat er in de mens is dan des mensen

DRIE PERSONEN, ÉÉN GOD?

eigen geest die in hem is? Zo weet ook niemand wat in God is dan de Geest Gods.

Zowel wij als gelovigen, en ook Jezus, moesten en moeten van God horen, door God ingelicht worden, anders gezegd, wij moeten openbaringen of ontvouwingen van God ontvangen om te begrijpen wat God voor ons heeft bereid, voor degenen die hem liefhebben. Ook aan Jezus werden openbaringen of ontvouwingen en verklaringen gegeven die hij weer door zijn engel aan ons doorgaf (o.a. 1 Kor. 2:10; Openb. 1:1-2).

Wat wil ik hiermee zeggen? Onze geest wordt ook wel onze persoonlijkheid genoemd. Onze persoonlijkheid en ons bewustzijn maken ons tot persoon, tot een denkend iemand. Als de werking van onze geest gelijk is aan de werking van Gods geest, dan is Gods geest Gods persoonlijkheid, en niet een derde persoon met een eigen geest of eigen persoonlijkheid.

Doordat de geest van God niet een afzonderlijk persoon is met een eigen persoonlijkheid, kan deze persoonlijkheid echter wel door mensen gezien worden alsof het een persoon is, terwijl het dat in werkelijkheid niet is. Er worden persoonswaarden aan Gods geest gegeven en toegeschreven in de bijbel, terwijl Gods geest te maken heeft met het denkvermogen van God en dat dit denkvermogen in staat is om b.v. te inspireren, bedroeft kan worden door mensen, gelasterd kan worden, een helper kan zijn voor mensen door de invloed die van Gods denkvermogen en geesteswerking uitgaat, enz.

Een persoonlijkheid, het deel van een mens wat denkt, communiceert, kracht uitoefent op zijn omgeving doordat hij uitspreekt wat hij wil en denkt en uitvoert aan gedragingen, wordt daarom meestal vereenzelvigd (als één en hetzelfde beschouwd of geïdentificeerd als zijnde een persoon), terwijl deze persoonlijkheid slecht een deel is van waaruit één mens bestaat. De mens bestaat als beeld en gelijkenis van God uit drie dingen, nl. geest, ziel en lichaam (1 Thess. 5:23). De geest is het denkvermogen en het hersenwerk wat het lichaam bestaande uit vlees en beenderen met alles wat daarbij hoort, tot beweging aanzet. En de ziel die in het bloed "aanwezig" is (Gen. 9:4; Lev. 17:14), doet leven door de adem des levens, de zuurstof die door middel van het in het bloed aanwezige dingetjes de zuurstof overal heen transporteert waardoor het lichaam kracht ontvangt om in levende toestand dingen te overdenken en te doen.

De geest wordt een andere van dezelfde soort parakletos, hetgeen wil zeggen advocaat, helper, bijgeroepene, trooster, enz. genoemd (Joh. 14:16). Jezus bidt de Vader om een andere helper in de 1e plaats zijn apostelen, en wel omdat Jezus vertrekt naar de hemel. Deze helper wordt "de geest der waarheid" genoemd, een van de zaken waarmee de geest van God de volgelingen van Jezus zal helpen om hen alles binnen te brengen wat nodig is (Joh. 14:15-26).

1 Kor. 2:12-16 laat dan ook o.a. zien waartoe de geestwerking van God in staat is, nl. zelfs om gelovigen het vermogen te geven en te bezitten om te denken

DRIE PERSONEN, ÉÉN GOD?

zoals Jezus Christus, met andere woorden om een geestelijk mens te worden en te zijn, dit in tegenstelling tot de vleeselijke mens.

De geest van God is net als Jezus voor zijn apostelen was, een helper. De werking van Gods geest zet voort hetgeen Jezus hen nog niet kon vertellen. Na de uitstorting van geest gepaard gaande met wind en tongen als van vuur, konden de apostelen en degenen die zich bleven bezighouden met het onderwijs wat Jezus aan de apostelen en via de apostelen doorgaf, veel meer begrijpen dan van vóór die uitstorting van de geest. De invloed, inspiratie, de wijsheid, de openbaringen en ontvouwingen van het plan van God om hen recht te kennen (epignosis = nauwkeurige en juiste kennis), de hoop te geven, de heerlijkheid van Gods erfenis die God zou geven aan de gelovigen, de overweldigende kracht aan de gelovigen, dit naar de werking van de sterkte zijner macht van Gods geest (Efeze 1:16-23).

De helper was eerst Jezus met zijn boodschap. Daarna kwam de helper, de geest der waarheid, enz. Het gaat naar mijn mening dus niet om een derde persoon, maar om de persoonlijkheid van God, nl. Gods werkende geest en denkvermogen waarvan kracht, enz. uit gaat. Het gaat dan kennelijk om dezelfde functie als die van Jezus, die op de Pinksterdag aan o.a. de apostelen en later aan de overige gelovigen werd en wordt gegeven om hen te helpen alsof het een persoon was, maar wat in werkelijkheid de geesteswerking van God is die als een persoon wordt voorgesteld omdat het ook de persoonlijkheid en het persoonsbewustheid van God is.

Jezus is ook de erfgenaam van de vervulling van meerdere profetieën over gelovigen uit het OT. Hoe kan iemand die erfgenaam van JHWH God is, erfgenaam van zichzelf zijn als hij God is met de naam JHWH hoewel hij God nr. 2 is (Rom. 8:15-17; Heb. 1:2)? Erft God nr. 2 dan van God nr. 1?

God nr. 1 en 2 zijn niet neerbuigend bedoeld, maar het gevolg van de gedachte dat er 3 personen zijn die dezelfde naam hebben en alle drie ook God zijn in jou zienswijze als ik dat goed begrijp.

Mijn gedachten over hetgeen je schreef.
Voor wat het waard is 😊.

P.S. Je bent niet verplicht om op mij te reageren als je dat niet zou willen. Ik ken de tegenargumenten van gelovigen in de drie-eenheid die graag de monotheïsten willen overtuigen dat zij fout zitten in hun gedachten. Zij zijn ook mijn broeders en zusters al geloven zij bepaalde dingen anders dan ik dat geloof. Dit terwijl zij zeggen (althans die ik ben tegengekomen in de loop der jaren) dat als ik niet zou geloven dat Jezus God is, dan zou ik niet gered/behouden zijn of worden.

Groetjes,
Elle